

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 65/08-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10 C 34/2005-306 zo 17. mája 2007 a uzneseniami Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24 Co 181/2007 z 21. augusta 2007, sp. zn. 24 Co 180/2007 z 19. septembra 2007 a sp. zn. 24 Co 181/2007 zo 4. októbra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 10 C 34/2005-306 zo 17. mája 2007 a uzneseniami Krajského súdu

v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 24 Co 181/2007 z 21. augusta 2007, sp. zn. 24 Co 180/2007 z 19. septembra 2007 a sp. zn. 24 Co 181/2007 zo 4. októbra 2007.

2. Sťažovateľ si v úvode svojej sťažnosti uplatnil „...námietku brutálnej zaujatosti sudcov JUDr. Lalík, JUDr. Gajdošíková, JUDr. Luby, JUDr. Auxt, JUDr. Meszáros, ktorí brutálne navýšia majetok sťažovateľa o fiktívny majetok a na základe fiktívneho stavu rozhodujú protiústavne a protizákonne!

Sťažovateľ žiada, aby súd použil elektronickú podateľňu na vylosovanie sudcu.

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie z dôvodov nesmiernej chudoby, je plne invalidný, bez možnosti zárobku, je bez dôchodku (čo je predmetom inej ústavnej sťažnosti) je bez príjmov, žije na dlh. Byt v Ž. je predmetom súdneho konania na Okresnom súde v Žiline sp. zn.: 13C/101/2003. Sťažovateľ je prototypom pre ustanovenie advokáta.

PORUŠOVATELIA PRÁV VYKONÁVAJÚ MAFIÁNSKY-KRIMINALIZOVANÝ VÝKON SÚDNICTVA - SVOJVOLNÉ VYČÍNANIE !!!!! Presne to isté, čo robia niektorí sudcovia Ústavného súdu!“.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Trnave a Krajský súd v Trnave porušuje základné práva MUDr. D. B. podľa čl. 6 medzinárodného dohovoru v znení protokolu č. 11, právo na spravodlivé súdne konanie.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Rozsudok 10C/34/2005-306 zo dňa 17. 05. 2007, uznesenie 24 Co/181/2007-368 zo dňa 21. 08. 2007, uznesenie 24 Co/180/2007-377 zo dňa 19. 09. 2007, uznesenie 24 Co/181/2007-385 zo dňa 04. 10. 2007.

II.C. Okresný súd v Trnave a Krajský súd v Trnave sú povinní zaplatiť MUDr. D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 5,000,000.- Sk každý zvlášť, do 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.D. Ústavný súd podáva podnet na konanie o spôsobilosti na právne úkony proti sudkyňi JUDr. L. V. a proti sudcovi JUDr. A. J.

II.E. Okresný a Krajský súd v Trnave zaplatia trovy na advokáta a konania.

II.F. V prípade omeškania zaplatenia satisfakcie, má MUDr. D. B. nárok na úroky

z omeškania vo výške 17.6 % ročne z dlžnej sumy od dňa vydania povinnosti zaplatiť do dňa zaplatenia.“

4. Sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti (okrem iných aj) voči dvom sudcom senátu I. ÚS (predseda senátu Lalík a sudca Mészáros). Na základe uvedeného iný senát určený rozvrhom práce ústavného súdu posúdil vznesenú námietku zaujatosti a uzneseniami č. k. 0. ÚS 11/08-6 z 13. februára 2008 a č. k. 0. ÚS 7/08-7 z 13. februára 2008 rozhodol tak, že títo sudcovia nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej ústavným súdom sp. zn. Rvp 1778/07.

5. Následne uznesením č. k. I. ÚS 65/08-12 z 20. februára 2008 ústavný súd žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (z tam bližšie uvedených dôvodov) nevyhovel a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ bol poučený, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu doručení mu 11. marca 2008 reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 18. marca 2008, v ktorom uviedol: „...*JUDr. Lalík, ako nepriateľ spravodlivosti si znovu z nudy našiel zámienku na PROVOKOVANIE. Evidentne sa mu žiada čítať v mojom liste o tom, ako mu túžim vylepiť zaucho tak, že natrvalo mu zostane hlava obrátená dozadu, aby každému občanovi bolo jasne, že ide o osobu ktorá svojským a pomstychtivým spôsobom v ŠTÝLE TRVALÉHO JUSTIČNÉHO TERORU oplúva Ústavu Slovenskej republiky.*

PO TISÍCI-KRÁT OZNAMUJEM, že nemám peniaze na nájom advokáta na konanie pred Ústavným súdom. Sústavne mi pripisujete fiktívny majetok a odvolávate sa na K. - 7C/63/02.

Zažaloval som Vás za opakované podvádzanie a nepravdy na OS BA I, ale vy ste sa

postaral o odmietnutie žaloby z pozície sily; ste praobyčajný chudák a iba zneužívate svoje postavenie. Zavolajte sudkyňu JUDr. H. na OS BA I. sp. zn.: 9C/98/2006 nech začne konať, nech sa nebojí vašich tigrích zubov a šialenstva !!!! VEC JE NA EURÓPSKOM SÚDE č. k.: 1013/08.

Nemáte právo ma obohacovať o fiktívny majetok a na základe toho rozhodovať. Okrem toho o oslobodení od poplatkov platia aj Vám známe zákony, TAK ICH TEDA DODRŽUJTE !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

V sťažnosti I. ÚS 65/08 ide o štáto-mafiánske trnavské vyčíňanie sudcov na oboch stupňoch. Aj tá vec je na Európskom súde !

NEMÁM ŽIADNU DÔVERU V ÚSTAVNÝ SÚD, sťažnosti Vám posielam len z dôvodu vyčerpania všetkých opravných prostriedkov doma.“

II.

1. O sťažnosti v tejto veci (nevyhovenie žiadosti o ustanovenie advokáta) pôvodne rozhodol uznesením z 20. februára 2008 I. senát ústavného súdu v zložení Milan Ľalík (predseda senátu), Peter Brňák a Lajos Mészáros (sudcovia). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 účinného od 1. marca 2008 I. senát ústavného súdu tvoria sudcovia Peter Brňák (predseda senátu), Marianna Mochnáčová (sudkyňa) a Milan Ľalík (sudca). Z uvedeného dôvodu vec ďalej prerokoval a o nej rozhodol I. senát ústavného súdu v novom zložení.

2. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

2.1 Keďže sťažovateľ na výzvu ústavného súdu, aby k sťažnosti pripojil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) v stanovenej lehote kvalifikovaným spôsobom nereagoval a danú požiadavku nesplnil a neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti, ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

2.2 Ústavný súd navyše zistil, že sťažnosť sťažovateľa z 19. októbra 2007 a jej doplnenie z 11. marca 2008 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči súdom všeobecne, ale aj voči sudcom pôsobiacim na okresnom a krajskom súde a voči sudcom ústavného súdu.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného krajne neprimeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú zaujatosť sudcov ústavného súdu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal sudcov okresného a krajského súdu, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

V závere možno uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006 upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008